

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2020 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Piotr Mogielnicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Donata Gołaś- Gwarda

Przy udziale Prokuratora: Pawła Rutkowskiego

po rozpoznaniu dnia 5 lutego 2020 roku

na rozprawie

sprawy **M. O.**, syna C. i M. z d. K., ur. (...) w P..

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 stycznia 2019 roku w G., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikami po kolejnych badaniach 1,19 mg/l, 1,24 mg/l, 1,21 mg/l oraz 1,21 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził pojazd marki S. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym na ul. (...), będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 września 2016 roku w sprawie II K 455/16 nie stosując się do orzeczonego w/w wyrokiem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat obowiązującego od 5 maja 2016 roku dnia 5 maja 2019 roku **tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k.**

I. **M. O.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że z jego opisu czynu eliminuje, że oskarżony dopuścił się go będąc uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 września 2016 roku w sprawie II K 455/16, a przyjmuje jedynie, że nie stosował się do zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego tym wyrokiem i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. , art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na 2 (dwa) lata,

III. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio,

IV. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK243/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	I.	M. O.

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
oczywistym jest, że zatarte skazanie za czyn z art. 178a § 1 KK nie może stanowić podstawy przypisania oskarżonemu przestępstwa zakwalifikowanego z art. 178a § 4 KK. jest to pogląd wielokrotnie wyrażany w orzecznictwie zwłaszcza Sądu Najwyższego i nie budzi żadnych wątpliwości; w sprawie IIK 455/16, gdzie oskarżony został skazany za czyn z art. 178a§1kk bez wątpienia nastąpiło już zatarcie skazania co sąd orzekający w sprawie w pełni uwzględnił i wyeliminował z opisu czynu to znamię kwalifikujące; odmiennie przedstawia się natomiast kwestia popełnienia rozpatrywanego czynu z art. 178§4 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego tym wyrokiem; tu sąd najwyższe wielokrotnie i wyraźnie odróżniał zatarcie skazania w dacie wyrokowania przez sąd jako uniemożliwiające przyjęcie kwalifikacji z art. 178a§4kk, a jednocześnie wskazywał na konieczność wręcz		

takiego kwalifikowania czynu w sytuacji, gdy mimo, że doszło do zatarcia skazania to czyn został popełniony w okresie obowiązywania orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów;

w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2017 r. IV KK 31/17 (www.sn.pl) Sąd ten przyjmował, że "zatarcie skazania za przestępstwo, którego częścią jest także orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, w sytuacji kiedy będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 KK został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu, nie stanowi przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności z art. 178a § 4 KK"; w uzasadnieniu tego wyroku, wręcz wskazywał, że "prawidłowo Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok sądu I instancji, eliminując z opisu przypisanego M. S. czynu z art. 178a § 4 KK, zwrot „będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w K., z dnia 13 października 2014 roku, sygn. akt II K (...) za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości” - to jednak błędny jest wyrażony przez Sąd Okręgowy w K. pogląd, iż zatarcie skazania w dacie orzekania przez Sąd

II instancji, spowodowało dekompletację znamion występuku z art. 178a § 4 KK przypisanego M. S. wyrokiem sądu I instancji" a przyjmował przez to, że " wyrok Sądu Okręgowego jest wadliwy, albowiem zapadł z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego wskazanego w zarzucie kasacji, co miało wpływ na treść orzeczenia, gdyż skutkowało błędnym zakwalifikowaniem przypisanego M. S. czynu z art. 178a § 1 KK, oraz niezasadnym złagodzeniem kary wymierzonej wyrokiem I instancji."

Jak dalej wskazuje Sąd Najwyższy "Warunkiem poniesienia przez sprawcę czynu polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości surowszej odpowiedzialności, o jakiej mowa w § 4 art. 178a KK, jest zatem nie tylko ustalenie, aby sprawca takiego czynu był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, art. 174, art. 177 lub art. 335 § 2 KK popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, ale także ustalenie, iż dopuścił się tego czynu w okresie

obowiązania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za to przestępstwo. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 28 października 2009 r., sygn. akt I KZP 24/09, wyraził pogląd, że w sytuacji gdy prawomocnym wyrokiem orzeczono wobec sprawcy przestępstwa jeden ze środków karnych wymienionych w treści art. 244 KK, i w czasie stosowania tego środka sprawca ten do niego się nie stosuje, fakt, że w dacie orzekania za przestępstwo z art. 244 KK nastąpiło zatarcie skazania, którym środek karny nałożono, nie oznacza, iż zespół znamion przestępstwa z art. 244 KK został zdekompletowany. Przepisy Kodeksu karnego nie stwarzają bowiem żadnej podstawy normatywnej, aby będąca treścią instytucji zatarcia skazania, fikcja prawna niekaralności znosiła (eliminowała) te ustawowe znamiona innych czynów zabronionych (np. art. 148 § 3 KK czy art. 244 KK), które wynikają z poprzedniej karalności, w sytuacji, gdy czyny te zostały popełnione przed zatarciem tego skazania i w czasie obowiązywania określonego zakazu (tak jak w przypadku art. 244 KK). Za takim poglądem wypowiedział się również Sąd Najwyższy w

uzasadnieniu postanowienia z dnia 23 czerwca 2009 r., sygn. akt II KK 21/09. Odmienne rozumienie w opisanym przypadku, skutków zatarcia skazania oznaczałoby ewidentną kolizję z interesem publicznym oraz funkcją ochronną prawa karnego, w sytuacji gdy ustawodawca słusznie zdecydował się na penalizowanie zachowania polegającego na niestosowaniu się do orzeczenia sądu.";

analogiczny pogląd był wyrażany także w w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2018 r. III KK 36/18 (Prok. i Pr. 2018 nr 7-8, poz. 4, Legalis, www.sn.pl, KZS 2018 nr 9, poz. 9), gdzie sąd ten wyraził ponownie pogląd, że "do przyjęcia surowszej odpowiedzialności karnej z art. 178a § 4 KK nie stanowi przeszkody zatarcie w dacie wyrokowania skazania, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 KK został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu";

pozostaje oczywiście problem techniczny jak ustalić fakt orzeczenia w wyroku i obowiązywania zakazu prowadzenia

pojazdów skoro skazanie objęte wyrokiem uległo zatarciu; rzecz jednak w tym, że zatarcie skazania z istoty jest funkcją prawną niekaralności i wydany wyrok pozostaje w pewien sposób w obrocie prawnym, bo przecież nastąpienie zatarcia skazania z mocy prawa uniemożliwiłoby badanie tego faktu w odniesieniu do treści samego wyroku a to prowadziło do wykładni absurdalnej;

tu oskarżony prowadząc w dniu 12 stycznia 2019 roku w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny i znajdując się w stanie nietrzeźwości faktycznie czynił to w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 27 września 2016 roku w sprawie IIK 455/16, który obowiązywał do 5 maja 2019 roku; uzasadniało to wobec tego przyjęcie, że jego zachowanie o znamionach czynu z art. 178a§1 kk ale w typie kwalifikowanym w rozumieniu art. 178a4 kk;

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. O.	I.	I. <p>wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, była wysoka, a oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim; oskarżony przyznał, że istotnie miał świadomość obowiązywania wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów, jego stan nietrzeźwości nie nasuwa wątpliwości, że miał świadomość swego stanu a mimo to, podjął się świadomie kierowania pojazdu; nie zachodziły żadne okoliczności, które powodowałyby, że miał chociażby ograniczoną możliwość rozpoznania znaczenia swojego czynu pokierowania swoim postępowaniem, jest osobą pełnoletnią, nie doznaje żadnego zakłócenia czynności psychicznych i mógł w pełni postąpić zgodnie z normą prawną i zaniechać jazdy z uwagi na swój czyn</p> <p>stopień społecznej szkodliwości czynu- wysoki:</p> <p>oskarżony poprzez swoje zachowanie godził w sposób istotny w bezpieczeństwo w komunikacji narażając nie tylko siebie ale i innych uczestników ruchu drogowego; znaczne zagrożenie wiązało się ze stopniem nietrzeźwości, gdzie oskarżony kierując pojazdem mając w organizmie blisko 2,5 promila alkoholu w</p>
-------	----	---

zasadzie nie posiadał żadnych zdolności psychofizycznych do kierowania pojazdami, a ryzyko spowodowana wypadku lub innego zdarzenia drogowego było szczególnie duże; oskarżony rażąco naruszał przepisy ruchu drogowego oraz obowiązki kierującego pojazdami, a faktycznie nie posiadał żadnych uprawnień do kierowania pojazdem dopuszczając się kierowania pojazdem w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów; podkreślać również należy, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, a jego motywacja ograniczała się do bliżej nieokreślonego jeżeli chodzi o cel przemieszczenia się

wymiar kary:

okoliczności obciążające: motywacja, która nie znajduje żadnego uzasadnienia, jeżeli chodziło o przemieszczenie się mimo braku sytuacji przymusowej, sposób zachowania, gdzie oskarżony bezrefleksyjnie i przy świadomości prawnego ograniczenia korzystania z pojazdu kierował samochodem i to w sytuacji wysokiego stanu nietrzeźwości, co też go nie powstrzymywało od kierowania samochodem; brak zahamowań i

			<p>łatwość złamania zakazu przemawia za wyższą karą; rażące naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym;</p> <p>okoliczności łagodzące: jedynie abstrakcyjne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym; i brak materialnych następstw czynu uprzednia niekaralność, w tym także za wykroczenia drogowe, wykonywanie pracy zarobkowej, wychowanie dwójki dzieci, odbyte leczenie odwykowo</p>
M. O.	II.	I.	<p>oskarżony obecnie jest osobą niekaraną i popełniony czyn należy traktować jako zdarzenie incydentalne;</p> <p>uzasadnione jest wobec tego przekonanie, że będzie przestrzegał porządku prawnego a kara z warunkowym zawieszeniem wykonania motywować będzie do zachowania zgodnego z prawem, gdzie obawa wykonania kary 8 miesięcy pozbawienia wolności stanowi wystarczającą przesłankę do spełnienia celu zapobiegawczego kary, a w dłuższym okresie również celu zapobiegawczego;</p> <p>jednocześnie znaczny, poziom alkoholu, problem alkoholowy, gdzie oskarżony odbył leczenie, ale z istoty prowadzi do większego ryzyka zachowań</p>

			determinowanych chorobą alkoholową w przypadku nie zachowania abstynencji przemawia za dłuższym niż minimalny okresem próby
M. O.	III.	I.	skazanie za czyn z art. 178a§4 kk prowadzi do obligatoryjnego orzeczenia zgodnie z art. 42§2kk zakazu prowadzenie wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio
M. O.	IV.	I.	okoliczności jak w pkt I wyroku, oraz fakt, że oskarżony uzyskuje dochody na poziomie 1000zł oraz posiada dom w G. i samochody sprawiały, że wysokość obligatoryjnie orzeczanego świadczenia pieniężnego została określona na minimalnym poziomie ustawowym 1000zł.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNĘCIA</i> <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	zgodnie z art. 624§1 kpk oskarżonego zwolniono z kosztów sądowych; wyrok został wydany na skutek wniosku w trybie art. 387 kpk, co pozwalało na uniknięcie postępowania dowodowego; oskarżony pracuje na pół etatu uzyskuje tylko 1000zł dochodu, posiada majątek nieruchomy w postaci domu na wsi oraz ruchomości	
6. Podpis		